

Bestemors bananer

✎ Ursula Natula
🔗 Catherine Groenewald
📧 Kim Sandvad West
😊 dansk / bokmål
📖 nivå 4

Barnebøker for Norge

barnebok.no

Bestemors bananer / Bestemors bananer

Skrevet av: Ursula Natula

Illustrert av: Catherine Groenewald

Øversatt av: Kim Sandvad West (da), Espen

Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Bedstemors have var fantastisk, fuld af durra, hirse og maniok. Men det bedste var bananerne. Selv om Bedstemor havde mange børnebørn, vidste jeg, at jeg var hendes yndling. Hun inviterede mig ofte på besøg i hendes hus. Hun fortalte mig også små hemmeligheder. Men der var én hemmelighed, hun ikke delte med mig: hvor hun modnede sine bananer.

...

Bestemors køkkenhage var full av durra, hirse og maniok. Men best av alt var bananene. Selv om bestemor hadde mange barnebarn, visste jeg i all hemmelighet at jeg var favoritten hennes. Hun inviterte meg ofte hjem til seg. Hun fortalte meg også små hemmeligheter. Men det var én hemmelighet hun ikke delte med meg: hvor hun modnet bananene.

Senere den aften kaldte min mor, far og bedstemor på mig. Jeg vidste hvorfor. Da jeg om aftenen lagde mig ned for at sove, vidste jeg, at jeg aldrig kunne stjæle igen. Ikke fra Bedstemor, ikke fra mine forældre, også slet ikke fra nogen andre.

...

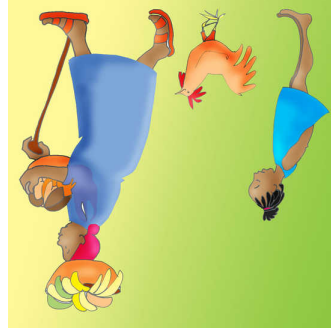
Senere den kvelden sendte mor, far og bestemor bud etter meg. Jeg visste hvorfor. Da jeg la meg til å sove den natten, visste jeg at jeg ikke kunne stjele igjen, ikke fra bestemor, ikke fra foreldrene mine, og definitivt ikke fra noen andre.

En dag så jeg en stor sivkurv i solen uden for Bedstemors hus. Da jeg spurgte, hvad den var til, svarede hun, "Det er min magiske kurv." Ved siden af kurven lå der en del bananblade, som Bedstemor vendte fra tid til anden. Jeg var nysgjerrig. "Hvad er bladene til, Bedstemor?" spurgte jeg. Det eneste svar, jeg fik, var: "Det er mine magiske blade."

...

En dag så jeg en stor stråkurv som stod plasset utenfor huset til bestemor. Da jeg spurgte hva den var ment for, fikk jeg svaret: "Det er den magiske kurven min." Ved siden av kurven var det flere bananblader som bestemor snudde fra tid til annen. Jeg var nysgjerrig: "Hva bruker du bladene til, bestemor?" spurte jeg. Det eneste svaret jeg fikk, var: "De er de magiske bladene mine."

Næste dag var det markedsdag. Bedstemor stod tidlig op. Hun tog altid modne bananer og maniokker med på markedet for at sælge dem. Jeg skyndte mig ikke for at besøge hende den dag. Men jeg kunne ikke undgå hende ret længe.

...

Neste dag var det markedsdag. Bestemor stod opp tidlig. Hun tok alltid med modne bananer og manioke for å selge på markedet. Jeg skyndte meg ikke for å besøke henne den dagen. Men jeg kunne ikke unnvike henne veldig lenge.

Det var så spennende at se på Bedstemor, bananerne, bananbladene og den store sivkurv. Men Bedstemor sendte meg med et ærinde til min mor. "Bedstemor, vil du ikke nok la meg se på, mens du modner ..." "Vær ikke stædig, barn, gjør som jeg sier," insisterte hun. Jeg løb af sted.

...

Det var så interessant å se på bestemor, bananene, bananbladene og den store stråkurven. Men bestemor sendte meg av gårde til mamma for et ærend. "Bestemor, vær så snill, la meg få se på mens du forbereder ..." "Ikke vær så sta, jenta mi, gjør det du har blitt bedt om", insisterte hun. Jeg sprang av gårde.

Da Bedstemor den næste dag gikk og plukket grønnsaker i haven, sneg jeg meg inn og kiggede på bananerne. De var næsten allesammen modne. Jeg kunne ikke la være med å ta en klase med fire. Da jeg listede meg mot døren, hørte jeg Bedstemor hoste utenfor. Jeg nåede lige å gemme bananerne under min kjole og gikk forbi hende.

...

Neste dag mens bestemor var i kjøkkenhagen og plukket grønnsaker, snek jeg meg inn og tittet på bananene. Nesten alle var modne. Jeg kunne ikke la være å ta en klase med fire. I det jeg listet meg mot døra, hørte jeg bestemor hoste utenfor. Jeg rakk så vidt å gjemme bananene under kjolen og gikk forbi henne.

Da Bestemor den næste dag kom for at besøge min mor, skyndte jeg mig til hendes hus for at se bananerne igen. Der var en masse af dem, der var meget modne. Jeg valgte en og gemte den under min kjele. Da jeg havde dækket kurven igen, gik jeg om bag huset og spiste hurtigt bananen. Det var den sødeste banan, jeg nogensinde havde smagt.

...

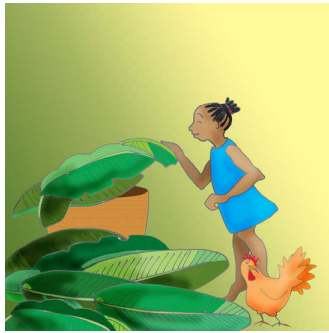
Neste dag, da bestemor kom for at besøke moren min, skyndte jeg meg av gårde til huset hennes for å sjekke bananene en gang til. Det var en klasse veldig modne bananer der. Jeg tok en og gjemte den i kjolen min. Etter at jeg hadde dekket kurven, gikk jeg bak huset og spiste den fort. Det var den søteste bananen jeg noensinne hadde smakt.

Da jeg kom tilbake, sad Bestemor udenfor, men hverken med kurven eller bananerne. "Bestemor, hvor er kurven, hvor er alle bananerne, og hvor ... " Men svaret, jeg fik, var: "De er på mit magiske sted." Det var så skuffende!

...

Da jeg kom tilbake, satt bestemor utenfor, men med hverken kurven eller bananene. "Bestemor, hvor er kurven, hvor er bananene, og hvor ... " Men det eneste svaret jeg fikk, var: "De er på det magiske stedet mitt." Det var så skuffende!

To dage senere bad Bedstemor mig om at hente hendes stok i hendes soveværelse. Så snart jeg åbnede døren, blev jeg mødt af en kraftig duft af modne bananer. I det inderste rum stod Bedstemors store, magiske sivkurv. Den var godt gemt under et gammelt tæppe. Jeg løftede på det og snusede den vidunderlige duft ind.

...

To dager senere ba bestemor meg om å hente stokken hennes fra soverommet. Så snart jeg åpnet døra, ble jeg møtt av den sterke lukten av modne bananer. I det innerste rommet var bestemors store magiske stråkurv. Den var godt gjemt av et gammelt teppe. Jeg løftet det og luktet på den vidunderlige duften.

Jeg fik et chok, da Bedstemor kaldte på mig: "Hvad laver du? Skynd dig at komme med stokken." Jeg skyndte mig ud med hendes stok. "Hvad smiler du ad?" spurgte Bedstemor. Hendes spørgsmål fik mig til at indse, at jeg stadig smilede over at have fundet hendes magiske sted.

...

Bestemors stemme skremte meg da hun ropte: "Hva holder du på med?" "Skynd deg og ta med stokken." Jeg skyndte meg ut med stokken hennes. "Hva er det du smiler for?" spurte bestemor. Spørsmålet hennes fikk meg til å innse at jeg fortsatt smilte over oppdagelsen av det magiske stedet hennes.